

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIAZKÓW ZAWODOWYCH

1963

Warszawa, dnia 11 maja 1963 r.

Nr 5

S P I S T R E Ś C I

Dział A

Str.

- Poz. 38 — wyjaśnienie Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 12 stycznia 1963 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 maja 1962 r. zmieniającego rozporządzenie o pracach wzbronionych kobietom (Dz. U. Nr 30, poz. 137)

58

Dział B

- Poz. 39 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1963 r. w sprawie udziału w akcji bezpośredniej ochrony przed powodzią (wyciąg)
- „ 40 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszków ubezpieczeń społecznych
- „ 41 — uchwała Nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń
- „ 42 — uchwała Nr 105 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie przyznania dodatku do rent
- „ 43 — rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 marca 1963 r. w sprawie podwyższenia kwot wynagrodzenia wolnego od podatku od wynagrodzeń
- „ 44 — rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 marca 1963 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń
- „ 45 — obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1963 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 marca 1963 r. zmieniającym rozporządzenie z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń
- „ 46 — zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 lutego 1963 r. w sprawie utworzenia stanowisk notariuszów-wizytatorów przy sądzie wojewódzkim i w Ministerstwie Sprawiedliwości
- „ 47 — zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 4 marca 1963 r. w sprawie regulaminu odznaki „Wzorowy Księgarz”
- „ 48 — zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 lutego 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie przyznawania zasiłków młodocianym zatrudnionym w zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy

58

59

61

62

62

63

65

66

66

68

DZIAŁ A

38

**WYJAŚNIENIE
CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH**

z dnia 12 stycznia 1963 r.

w sprawie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 maja 1962 r. zmieniającego rozporządzenie o pracach wzbronionych kobietom (Dz. U. Nr 30, poz. 137).

Do pkt 2 lit. a) wykazu prac wzbronionych:

Stanowiskami kierowniczymi w podziemnych zakładach górniczych w rozumieniu rozporządzenia są stanowiska w kierownictwie ruchu zakładu górniczego. Na tych stanowiskach mogą być zatrudnione kobiety, o ile z zakresu czynności dla danego stanowiska wynika, że pełnienie tych czynności nie wymaga ciągłego przebywania pod ziemią. Wyłączone są więc stanowiska w pionie górniczym i energo-mechanicznym jako z natury rzeczy wymagające stałego przebywania pod ziemią.

Do pkt 2 lit. b) wykazu prac wzbronionych:

Przepis ten dotyczy zarówno osób zatrudnionych w zakładach górniczych, jak i osób zatrudnionych w jednostkach zewnętrznych (nie górniczych). Za pracę w służbie społecznej w rozumieniu rozporządzenia uważa się w szczególności pracę w związkach zawodowych oraz innych organizacjach społecznych i politycznych.

Do pkt 2 lit. d) wykazu prac wzbronionych:

Przepis ten zezwala na pracę pod ziemią we wszystkich kopalniach wszelkim innym osobom (poza wymienionymi w punktach a) — c) udającym się dorywczo do podziemnych części kopalni dla wykonania prac o charakterze nie fizycznym, jak np.:

1) zatrudnionym w zakładach górniczych na stanowiskach, na których zatrudnienie zgodnie z zakresem czynności wymaga tylko dorywczego

przebywania pod ziemią kopalni, np. pracownikom zatrudnionym na stanowiskach geologów, mierniczych, w służbie inwestycyjnej, w charakterze psychologów; wyłączone są więc stanowiska w pionie górniczym i energo-mechanicznym jako wymagające z natury rzeczy stałego przebywania pod ziemią;

2) zatrudnionym w górnictwie poza zakładami górniczymi, jak np. w innych komórkach organizacyjnych przedsiębiorstw górniczych, instytutach górniczych, w Ministerstwie Górnictwa i Energetyki itp.;

3) udającym się pod ziemię z tytułu swych obowiązków służbowych, np. pracownikom urzędów górniczych, sędziom, prokuratorom, pracownikom Milicji Obywatelskiej, pracownikom organów inspekcji pracy, pracownikom Państwowej Inspekcji Sanitarnej, pracownikom Państwowego Inspektoratu Paliw i Energii itp.;

4) wykonującym tego rodzaju zajęcia zawodowe, jak np. pracownicy administracji wodnej (celem stwierdzenia zagrożeń wodnych), hydrogeologowie, pracownicy Centralnego Urzędu Geologii, Instytutu Geologicznego, pracownicy naukowcy itp.;

5) wykonującym doraźne zadania, jak np. operatorzy i artyści filmowi, pracownicy sprawdzający prototypy nowych urządzeń itp.

Członek Prezydium CRZZ: Z. Wierzbicki

DZIAŁ B

39

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lutego 1963 r.

w sprawie udziału w akcji bezpośredniej ochrony przed powodzią.

(Dziennik Ustaw z dnia 15 lutego 1963 r. Nr 5, poz. 32)

(Wyciąg)

Na podstawie art. 104 ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezydium właściwej rady narodowej — na wniosek komitetu przeciwpowodziowego sprawującego na danym obszarze bezpośrednią ochronę przed powodzią — powołuje mieszkańców zagrożonych lub sąsiednich terenów oraz państwowe, spółdzielcze i społeczne jednostki organizacyjne do udziału w akcji bezpośredniej

ochrony przed powodzią, jeżeli zagrożenie powodzią przyjmuje niebezpieczne rozmiary, a w szczególności, gdy powódź zagraża bezpośrednio życiu lub mieniu ludności albo też może spowodować poważne straty dla gospodarki narodowej, a środki, którymi dysponują organy administracji państwowej i innych powołanych do zabezpieczenia kraju przed powodzią jednostek organizacyjnych, są nie wystarczające.

2. Powołanie, o którym mowa w ust. 1, nastę-

puje w drodze wezwania imiennego lub obwieszczenia ogłoszonego w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

§ 3. Udział w akcji bezpośredniej ochrony przed powodzią polega na świadczeniach osobistych i rzeczowych, a w szczególności na:

1) wykonywaniu prac związanych z umocnieniem i zabezpieczeniem wałów przeciwpowodziowych, mostów oraz innych budowli (np. likwidacji przecieków w wałach ochronnych, udziału w sypaniu doraźnych grobli, przekopywaniu rowów dla odprowadzenia nadmiaru wód, zwalczaniu zatorów lodowych itp.),

2) udzielaniu pierwszej pomocy osobom, które uległy wypadkom, jak również zwierzętom gospodarskim,

3) pełnieniu warty w okresie ogłoszonego alarmu w celu zapobieżenia rozszerzaniu się powodzi,

§ 4. 1. Powoływanie do świadczeń, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie niezbędnym, związanym z akcją bezpośredniej ochrony przed powodzią, i w przypadkach przewidzianych w § 3 rozporządzenia.

3. Na zakłady o ruchu ciągłym, elektrownie, gazownie, wodociągi, szpitale, przedsiębiorstwo Polskie Koleje Państwowe itp. obowiązek świadczeń powinien być nakładany w sposób możliwie

najmniej ograniczający normalny tok pracy tych zakładów.

4. Obowiązek świadczeń należy nakładać w miarę możliwości równomiernie i z uwzględnieniem warunków gospodarczych oraz osobistych wezwanego do świadczeń.

§ 5. 1. Nie podlegają obowiązkowi świadczeń osobistych:

1) młodzież w wieku do lat 16,

2) kobiety w wieku powyżej 55 lat życia,

3) mężczyźni w wieku powyżej 60 lat życia,

4) osoby niezdolne do wykonywania tych świadczeń wskutek choroby, ułomności fizycznej lub inwalidztwa,

5) kobiety w ciąży i w ciągu 10 tygodni po odbyciu porodu,

6) matki lub inne osoby, sprawujące opiekę nad dziećmi w wieku do lat 8, oraz osoby sprawujące opiekę nad chorymi.

2. Prezydium właściwej rady narodowej może, ze względu na interes publiczny bądź z innych ważnych względów, zwolnić osoby lub jednostki organizacyjne od obowiązku świadczeń osobistych lub rzeczowych.

§ 6. 1. Pracownik powołany do świadczeń osobistych zachowuje w swoim zakładzie pracy prawo do wynagrodzenia, obliczonego jak za urlop wypoczynkowy, przez cały czas wykonywania świadczeń.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

40

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 marca 1963 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszków ubezpieczeń społecznych.

(Dziennik Ustaw z dnia 25 marca 1963 r. Nr 10, poz. 58)

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do państwowych i spółdzielczych zakładów pracy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, jeżeli w dniu 2 stycznia danego roku zatrudniają co najmniej 50 pracowników nie otrzymujących wynagrodzenia w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby lub wypadku.

2. Za pracowników w rozumieniu ust. 1 uważa się również członków i kandydatów na członków zatrudnionych w spółdzielniach pracy.

§ 2. 1. Kredyty dla poszczególnych zakładów pracy przewidziane na wypłatę zasiłków z funduszków ubezpieczeń społecznych obejmują następujące rodzaje zasiłków chorobowych, zwanych w dalszym ciągu „zasiłkami limitowanymi”:

1) zasiłek dla pracownika leczącego się w zakładzie społecznym służby zdrowia lecznictwa otwartego,

2) zasiłek za okres odosobnienia w razie choroby zakaźnej,

3) zasiłek za okres opieki nad chorym dzieckiem.

2. Nie podlegają limitowaniu kwoty zasiłków chorobowych wypłacane z powodu gruźlicy za okres powyżej 182 dni niezdolności do pracy.

§ 3. Wysokość kredytów na zasiłki limitowane ustala w ramach swojego budżetu oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwy do pobierania składek na ubezpieczenia społeczne, zwany w dalszym ciągu „oddziałem ZUS”.

§ 4. Oddział ZUS może odstąpić od ustalania wysokości kredytów na zasiłki limitowane, jeżeli w zakładzie pracy zatrudniającym do 100 pracowników nie otrzymujących wynagrodzenia w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby lub wypadku wydatki na zasiłki limitowane wyniosły w ciągu ostatniego roku mniej niż 1%, a w zakładach pracy zatrudniających ponad 100 takich pracowników mniej niż 0,5% funduszu płac stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 5. 1. Wysokość kredytów na zasiłki limitowane ustala się na poszczególne kwartały w formie wskaźnika procentowego, zwanego w dalszym ciągu „wskaźnikiem”.

2. Wskaźnikiem jest stosunek procentowy wydatków na zasiłki limitowane do funduszu płac stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 6. 1. Wskaźniki na poszczególne kwartały danego roku ustala się w wysokości, jaka była określona przez oddział ZUS na odpowiednie kwartały roku poprzedniego, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

2. Jeżeli w ciągu ostatnich dwóch lat kredyty roczne wynikające z przyznanych zakładowi pracy wskaźników były wyższe od faktycznych wydatków na zasiłki limitowane w tych latach, wskaźniki na poszczególne kwartały danego roku ustala się w wysokości stosunku procentowego faktycznych poniesionych wydatków na zasiłki limitowane do funduszu płac stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne w poszczególnych kwartałach z ostatnich dwóch lat.

3. Dla zakładów pracy, które rozpoczęły swą działalność po dniu 1 stycznia poprzedniego roku, wskaźniki na poszczególne kwartały danego roku ustala oddział ZUS w porozumieniu z zarządem okręgowym właściwego związku zawodowego, a w stosunku do spółdzielczych zakładów pracy — z właściwymi związkami spółdzielni, w wysokości obowiązującej zakłady pracy o podobnym zakresie działania.

§ 7. Na wniosek zakładu pracy, złożony w ciągu miesiąca od daty otrzymania decyzji o wysokości przyznanych w myśl § 6 wskaźników, oddział ZUS może:

1) dokonać zmiany wskaźników w poszczególnych kwartałach w zależności od kształtowania się wydatków na zasiłki limitowane w roku ubiegłym, z tym jednak że zmiana taka nie może zwiększyć kredytu rocznego przyznanego zakładowi pracy na zasiłki limitowane, albo

2) podwyższyć na poszczególne kwartały wskaźniki, które są nie wyższe od wskaźników w zakładzie pracy o podobnym zakresie działania, jeżeli zakład pracy wykonuje obowiązki wynikające z art. 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154), jak również obowiązki z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz realizuje wnioski właściwego lekarza zakładu społecznego służby zdrowia w zakresie poprawy warunków pracy, a mimo to wydatki na zasiłki w ciągu ostatnich 2 lat przekroczyły znacznie przyznane kredyty.

§ 8. 1. Wskaźnik ustalony w myśl § 6 może być obniżony przez oddział ZUS, jeżeli jest on wyższy od wskaźników obliczonych dla zakładów pracy o podobnym zakresie działania.

2. Obniżenie wskaźników w danym roku kalendarzowym może dotyczyć jedynie kwartałów następujących po wydaniu decyzji o obniżeniu.

3. Decyzję o obniżeniu wskaźników w myśl ust. 1 wydaje oddział ZUS po wszechstronnej analizie oraz po zasięgnięciu opinii odpowiedniego organu służby zdrowia i zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego lub właściwego związku spółdzielni.

§ 9. 1. W razie znacznego przekroczenia przyznanego na dany kwartał kredytu oddział ZUS na wniosek zakładu pracy może przyznać dodatkowy kredyt, jeżeli zwiększone wydatki na zasiłki limitowane zostały spowodowane:

1) epidemią lub szczególnymi zdarzeniami losowymi,

2) innymi obiektywnymi przyczynami niezależnymi od zakładu pracy.

2. Wniosek zakładu pracy o dodatkowy kredyt powinien być złożony w oddziale ZUS w ciągu miesiąca od obowiązującego zakładu pracy zgodnie z § 10 ust. 1 terminu dla złożenia sprawozdania o wydatkach na zasiłki limitowane za kwartał, w którym nastąpiło przekroczenie kredytu.

§ 10. 1. W terminie zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne za ostatni miesiąc każdego kwartału zakład pracy obowiązany jest składać oddziałowi ZUS kwartałne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki limitowane.

2. Kwartałne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki limitowane powinno wymieniać:

1) wysokość funduszu płac stanowiącego podstawę obliczania składek na ubezpieczenia społeczne,

2) wysokość kredytów na zasiłki limitowane wynikające ze wskaźnika ustalonego na kwartał sprawozdawczy,

3) kwotę wydatków na zasiłki limitowane,

4) różnicę między wysokością kredytów na zasiłki limitowane a kwotą wydatków na te zasiłki.

§ 11. 1. Wypłata wszystkich zasiłków należnych z tytułu ubezpieczeń społecznych jest dokonywana przez zakład pracy w ciągu kwartału z funduszy ubezpieczeń społecznych bez względu na wysokość kredytów ustalonych na zasiłki limitowane.

2. Jeżeli kwota limitowanych zasiłków wypłaconych w kwartale przekroczy wysokość ustalonych na ten cel kredytów, zakład pracy pokrywa różnicę z funduszu płac, przelewając ją w terminie określonym w § 10 ust. 1 na rachunek bankowy oddziału-ZUS.

3. Nie wpłacona w terminie przez zakład pracy kwota przekraczająca wysokość kredytów na limitowane zasiłki jest pokrywana z rachunku zakładu pracy w trybie przewidzianym dla realizacji administracyjnych tytułów egzekucyjnych.

§ 12. 1. Jeżeli zakład pracy nie wykorzysta w kwartale kredytów na limitowane zasiłki w ustalonej wysokości, nie wykorzystaną kwotę zalicza się na przekroczenie kredytów w innych kwartałach danego roku.

2. Jeżeli niewykorzystanie kredytów na limitowane zasiłki nastąpiło w danym roku po upły-

wie kwartałów, w których miało miejsce przekroczenie tych kredytów, oddział ZUS zwraca zakładowi pracy kwoty określone w § 11 ust. 2 do wysokości nie wykorzystanych kredytów.

§ 13. 1. Pokrycie wydatków związanych z podwyższeniem wskaźników (§ 7 pkt 2) oraz z przyznaniem dodatkowych kredytów (§ 9 ust. 1 pkt 2) następuje w ramach rezerwy, przeznaczonej na ten cel w budżecie centralnym w części dotyczącej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Kwoty nie wykorzystanych w ciągu roku kredytów na zasiłki limitowane Centralna Rada Związków Zawodowych w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej przeznacza na podniesienie stanu zdrowotności.

§ 14. 1. Decyzje oddziału ZUS wydane na podstawie §§ 6, 7 i 9 są ostateczne.

2. Od decyzji oddziału ZUS wydanej na podstawie § 8 zakład pracy może w ciągu miesiąca od dnia jej doręczenia odwołać się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest ostateczna.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczenia społecznego (Dz. U. z 1960 r. Nr 1, poz. 1).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

41

UCHWAŁA Nr 103 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 marca 1963 r.

w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń.

(Monitor Polski z dnia 29 marca 1963 r. Nr 25, poz. 124)

W związku ze zmianą cen detalicznych węgla i innych paliw stałych, energii elektrycznej, gazu i opłat za centralne ogrzewanie, Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Podwyższa się w sposób określony niniejszą uchwałą wynagrodzenie pracowników najniżej zarabiających za pracę wykonywaną od dnia 1 kwietnia 1963 r.

2. Pracownikom, wynagradzanym miesięcznie, zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin, ustala się minimalne wynagrodzenie w wysokości 750 zł miesięcznie.

3. W razie zatrudnienia pracownika w niepełnym wymiarze godzin, wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, ustala się proporcjonalnie do liczby godzin.

4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, ulega zmniejszeniu o 3,85 zł za każdą opuszczoną godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje.

5. Pracownikom wynagradzanym według formy czasowej, czasowo-premiiowej i akordowej, których średni zarobek osiągnięty w ramach normalnego czasu pracy wynosi w danym miesiącu mniej niż 3,85 zł za godzinę pracy, wypłaca się wyrównanie podnoszące ten zarobek do 3,85 zł za każdą godzinę pracy.

6. Przy ustalaniu zarobku, o którym mowa w ust. 2—5, należy wyliczyć:

1) dodatki za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia oraz dodatki zakaźne,

2) dodatki za pracę w godzinach nadliczbowych i za pracę nocną,

3) dodatki za wysługę lat,

4) równowartość świadczeń w naturze lub ekwiwalent pieniężny za takie świadczenia.

Nie podlega wyłączeniu dodatek 10% za pracę ponad 8 do 12 godzin u pracowników, którzy pracują w przedłużonym czasie pracy na pod-

stawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 stycznia 1922 r. w sprawie czasu pracy osób zatrudnionych przy pilnowaniu (Dz. U. Nr 18, poz. 148 i z 1930 r. Nr 74, poz. 589).

7. Przepisy ust. 1—6 stosuje się odpowiednio do pracowników wynagradzanych według systemu prowizyjnego.

8. Premie, dodatki i inne dopłaty, których wysokość określana jest w stosunku procentowym do płacy zasadniczej, oblicza się od dotychczasowej podstawy.

9. Przepis ust. 5 znajduje zastosowanie przy ustalaniu wysokości ryczałtowego wynagrodzenia osób zatrudnionych przy czynnościach obsługowych w prezydiach gromadzkich rad narodowych oraz placówkach oświatowo-wychowawczych, utrzymywanych z budżetów tych gromad.

10. Przepisy uchwały nie dotyczą pracowników w okresie odbywania nauki zawodu w zakładach pracy oraz pracowników młodocianych w okresie przyuczania do określonej pracy i wstępnego stażu pracy.

§ 2. 1. Pracownicy, których całkowite zarobki miesięczne wynoszą 750—850 zł, otrzymują dodatek w wysokości 27 zł miesięcznie, z wyjątkiem pracowników otrzymujących podwyżkę wynagrodzeń na podstawie § 1.

2. Pracownikom, którzy w dniu 1 kwietnia 1963 r. z tytułu wieloletniości zwolnieni są od podatku od wynagrodzeń, wypłaca się dodatek do płac w wysokości 27 zł miesięcznie. Pracownik zatrzymuje prawo do dodatku w razie zmiany miejsca pracy z zachowaniem ciągłości pracy.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy pracowników, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Właściwi ministrowie wydadzą w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych w terminie do dnia 1 kwietnia 1963 r. zarządzenia niezbędne dla prawidłowego wykonania przepisów §§ 1 i 2.

§ 4. Zaleca się organizacjom spółdzielczym odpowiednio zastosowanie przepisów uchwały, w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac, do osób zatrudnionych w spółdzielniach.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Finansów do:

1) uznania w jednostkach na rozrachunku gospodarczym przekroczeń zaplanowanego na 1963 r. funduszu płac, wynikających z wypłat wynagrodzeń podwyższonych na podstawie niniejszej uchwały, za nie podlegające wygospodarowaniu, w rozumieniu przepisów o bankowej kontroli funduszu płac,

2) przeniesienia z rezerwy budżetowej do budżetów odpowiednich jednostek budżetowych kwot niezbędnych do wykonania uchwały.

§ 6. 1. Podwyższa się granicę wynagrodzeń wolnych od opodatkowania podatkiem od wynagrodzeń do 1.000 zł miesięcznie.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do odpowiedniego obniżenia skali podatku od wynagrodzeń.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

42

UCHWAŁA Nr 105 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 marca 1963 r.

w sprawie przyznania dodatku do rent.

(Monitor Polski z dnia 29 marca 1963 r. Nr 25, poz. 125)

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przyznaje się dodatek do rent w wysokości 20 zł miesięcznie osobom pobierającym renty starcze, za wysługę lat, inwalidzkie I i II grupy inwalidów oraz wdowom pobierającym renty rodzinne, jeżeli wymienione osoby zamieszkują w kraju i nie otrzymują deputatu węglowego lub ekwiwalentu pieniężnego za ten deputat.

2. Dodatek w wysokości i na warunkach określonych w ust. 1 przyznaje się również osobom, którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca przyznane przez władze lub instytucje zagra-

niczne renty starcze, inwalidzkie, wypadkowe przy niezdolności do zarobkowania określonej na co najmniej 80 % oraz renty wdowie.

§ 2. Dodatek, o którym mowa w § 1, przysługuje od dnia 1 kwietnia 1963 r.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom oraz Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 marca 1963 r.

w sprawie podwyższenia kwot wynagrodzenia wolnego od podatku od wynagrodzeń.

(Dziennik Ustaw z dnia 29 marca 1963 r. Nr 13, poz. 68)

Na podstawie art. 10 ust. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podwyższa się kwoty wynagrodzenia wolnego od podatku do 1000 zł miesięcznie, 230 ty-

godniowo, 40 zł dziennie, 500 zł półmiesięcznie, 460 zł dwutygodniowo i 400 zł dziesięciodniowo.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń należnych za czas od dnia 1 kwietnia 1963 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

44

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 marca 1963 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń.

(Dziennik Ustaw z dnia 29 marca 1963 r. Nr 13, poz. 69)

Na podstawie art. 10 ust. 5 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia

skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Podatek oblicza się według następujących skal:

A. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym:

Stopień Wynagrodze- nia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	1000	1050	0,5
2	1050	1150	1,2
3	1150	1250	1,8
4	1250	1350	2,4
5	1350	1450	3,0
6	1450	1550	3,6
7	1550	1650	4,1
8	1650	1750	4,7
9	1750	1850	5,2
10	1850	1950	5,7
11	1950	2050	6,3
12	2050	2150	6,8
13	2150	2250	7,4
14	2250	2350	7,9
15	2350	2450	8,4
16	2450	2550	8,9
17	2550	2650	9,5
18	2650	2750	9,9
19	2750	2850	10,4
20	2850	2950	11,0
21	2950	3050	11,4
22	3050	3150	11,8
23	3150	3250	12,1
24	3250	3350	12,6
25	3350	3450	12,8
26	3450	3550	13,0
27	3550	3650	13,2
28	3650	3750	13,5
29	3750	3850	13,7
30	3850	4000	14,0
31	4000	4200	14,1
32	4200	4400	14,4
33	4400	4700	14,7
34	4700	5000	14,8
35	5000		15,0

B. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty tygodniowym:

Stopień wynagrodze- nia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	230	240	0,5
2	240	270	1,2
3	270	290	1,8
4	290	310	2,4
5	310	330	3,0
6	330	360	3,6
7	360	380	4,1
8	380	400	4,7
9	400	430	5,2
10	430	450	5,7
11	450	470	6,3
12	470	500	6,8
13	500	520	7,4
14	520	540	7,9
15	540	570	8,4
16	570	590	8,9
17	590	610	9,5
18	610	630	9,9
19	630	660	10,4
20	660	680	11,0
21	680	700	11,4
22	700	730	11,8
23	730	750	12,1
24	750	770	12,6
25	770	800	12,8
26	800	820	13,0
27	820	840	13,2
28	840	870	13,5
29	870	890	13,7
30	890	920	14,0
31	920	970	14,1
32	970	1020	14,4
33	1020	1080	14,7
34	1080	1150	14,8
35	1150		15,0

C. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty dziennym:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	40	42	0,5
2	42	46	1,2
3	46	50	1,8
4	50	54	2,4
5	54	58	3,0
6	58	62	3,6
7	62	66	4,1
8	66	70	4,7
9	70	74	5,2
10	74	78	5,7
11	78	82	6,3
12	82	86	6,8
13	86	90	7,4
14	90	94	7,9
15	94	98	8,4
16	98	102	8,9
17	102	106	9,5
18	106	110	9,9
19	110	114	10,4
20	114	118	11,0
21	118	122	11,4
22	122	126	11,8
23	126	130	12,1
24	130	134	12,6
25	134	138	12,8
26	138	142	13,0
27	142	146	13,2
28	146	150	13,5
29	150	154	13,7
30	154	160	14,0
31	160	168	14,1
32	168	176	14,4
33	176	188	14,7
34	188	200	14,8
35	200		15,0

D. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty półmiesięcznym:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	500	520	0,5
2	520	570	1,2
3	570	620	1,8
4	620	670	2,4
5	670	720	3,0
6	720	770	3,6
7	770	820	4,1
8	820	870	4,7
9	870	920	5,2
10	920	970	5,7
11	970	1020	6,3
12	1020	1070	6,8
13	1070	1120	7,4
14	1120	1170	7,9
15	1170	1220	8,4

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
16	1220	1270	8,9
17	1270	1320	9,5
18	1320	1370	9,9
19	1370	1420	10,4
20	1420	1470	11,0
21	1470	1520	11,4
22	1520	1570	11,8
23	1570	1620	12,1
24	1620	1670	12,6
25	1670	1720	12,8
26	1720	1770	13,0
27	1770	1820	13,2
28	1820	1870	13,5
29	1870	1920	13,7
30	1920	2000	14,0
31	2000	2100	14,1
32	2100	2200	14,4
33	2200	2350	14,7
34	2350	2500	14,8
35	2500		15,0

E. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty dwutygodniowym:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	460	480	0,5
2	480	530	1,2
3	530	580	1,8
4	580	620	2,4
5	620	670	3,0
6	670	720	3,6
7	720	760	4,1
8	760	810	4,7
9	810	850	5,2
10	850	900	5,7
11	900	950	6,3
12	950	990	6,8
13	990	1040	7,4
14	1040	1080	7,9
15	1080	1130	8,4
16	1130	1180	8,9
17	1180	1220	9,5
18	1220	1270	9,9
19	1270	1320	10,4
20	1320	1360	11,0
21	1360	1410	11,4
22	1410	1450	11,8
23	1450	1500	12,1
24	1500	1550	12,6
25	1550	1590	12,8
26	1590	1640	13,0
27	1640	1680	13,2
28	1680	1730	13,5
29	1730	1780	13,7
30	1780	1850	14,0
31	1850	1940	14,1

Stopień wynagrodze- nia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
32	1940	2030	14,4
33	2030	2170	14,7
34	2170	2310	14,8
35	2310		15,0

**F. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty
dziesięciodniowym:**

Stopień wynagrodze- nia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	400	420	0,5
2	420	460	1,2
3	460	500	1,8
4	500	540	2,4
5	540	580	3,0
6	580	620	3,6
7	620	660	4,1
8	660	700	4,7
9	700	740	5,2
10	740	780	5,7
11	780	820	6,3

Stopień wynagrodze- nia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
12	820	860	6,8
13	860	900	7,4
14	900	940	7,9
15	940	980	8,4
16	980	1020	8,9
17	1020	1060	9,5
18	1060	1100	9,9
19	1100	1140	10,4
20	1140	1180	11,0
21	1180	1220	11,4
22	1220	1260	11,8
23	1260	1300	12,1
24	1300	1340	12,6
25	1340	1380	12,8
26	1380	1420	13,0
27	1420	1460	13,2
28	1460	1500	13,5
29	1500	1540	13,7
30	1540	1600	14,0
31	1600	1680	14,1
32	1680	1760	14,4
33	1760	1880	14,7
34	1880	2000	14,8
35	2000		15,0

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń

niezależnych za czas od dnia 1 kwietnia 1963 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1963 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 marca 1963 r. zmieniającym rozporządzenie z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń.

(Dziennik Ustaw z dnia 4 kwietnia 1963 r. Nr 15, poz. 83)

Na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524) prostuje się w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 marca 1963 r. zmieniającym rozporządzenie z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia

skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 13, poz. 69) następujący błąd:

W skalach A, B, C, D, E i F w wierszach oznaczonych jako 31 stopień wynagrodzenia w kolumnie „stopa procentowa podatku” zamiast „14,1” powinno być „14,3”.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 8 lutego 1963 r.

w sprawie utworzenia stanowisk notariuszów-wizytatorów przy sądzie wojewódzkim i w Ministerstwie Sprawiedliwości.*(Monitor Polski z dnia 26 lutego 1963 r. Nr 15, poz. 86)*

Na podstawie art. 5 i 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów, asesorów i aplikantów notarialnych (Dz. U. z 1956 r. Nr 24, poz. 113, z 1957 r. Nr 54, poz. 263 i z 1963 r. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się stanowiska notariuszów-wizytatorów:

- 1) przy sądzie wojewódzkim,
- 2) w Ministerstwie Sprawiedliwości.

§ 2. Uposażenie zasadnicze dla notariuszów delegowanych na stanowiska wymienione w § 1 ustala się na 3.200 zł miesięcznie. Dodatek funkcyjny ustala się:

- 1) dla notariusza-wizytatora przy sądzie wojewódzkim w wysokości 500 zł miesięcznie,
- 2) dla notariusza-wizytatora w Ministerstwie Sprawiedliwości w wysokości 650 zł miesięcznie.

§ 3. 1. Uposażenie zasadnicze oraz dodatek funkcyjny, przewidziane w § 2 dla notariusza-

-wizytatora przy sądzie wojewódzkim, przyznaje prezes tego sądu.

2. Uposażenie zasadnicze i dodatek funkcyjny, wymienione w § 2, przysługują notariuszowi wyłącznie na czas delegacji do sądu wojewódzkiego bądź do Ministerstwa Sprawiedliwości, z tym że wypłaca się je za pełne miesiące kalendarzowe.

§ 4. Notariusz delegowany otrzymujący uposażenie na podstawie niniejszego zarządzenia nie może za okres, w którym wypłaca się to uposażenie, otrzymywać nagród przewidzianych w uchwale nr 346 Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1957 r. w sprawie nagród dla pracowników państwowych biur notarialnych.

§ 5. Okręgi sądów wojewódzkich, w których będą utworzone stanowiska notariuszów-wizytatorów, określi odrębne zarządzenie.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 4 marca 1963 r.

w sprawie regulaminu odznaki „Wzorowy Księgarz”.*(Monitor Polski z dnia 29 marca 1963 r. Nr 25, poz. 126)*

Na podstawie § 5 uchwały nr 189 Prezydium Rządu z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Wzorowy Księgarz” (Monitor Polski Nr A-39, poz. 533) w związku z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie właściwości niektórych naczelnich organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 54, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Odznaka „Wzorowy Księgarz”, zwana dalej w skrócie „odznaką”, wyobraża płaszczyznę zbliżoną kształtem do kwadratu o zaokrąglonych brzegach, o średnicy 25 mm, licząc od linii bocznych. W środkowej części odznaki znajdują się wizerunek otwartej książki z gałązką laurową, wpisanej w koło, nad którym mieści się napis „Wzorowy Księgarz”. Wokół koła występuje układ promieni, zamykających się w obwodzie odznaki, koloru złotego — dla złotej odznaki, koloru srebrnego — dla srebrnej odznaki, koloru brązowego — dla odznaki brązowej. Litery napisu

w białym kolorze umieszczone są na tle emalii w kolorze amarantowo-karminowym.

2. Odznaka posiada trzy stopnie:

I stopień — złota,

II stopień — srebrna,

III stopień — brązowa.

3. Odznakę wykonaną jako znaczek metalowy nosi się na wierzchniej odzieży z prawej strony. Na odwrocie znaczka mieści się numer ewidencyjny i gwint z nakrętką.

4. Numer ewidencyjny odznaki umieszcza się w legitymacji uprawniającej do jej noszenia.

5. Wzór odznaki zawiera załącznik nr 1*) do zarządzenia, wzór legitymacji uprawniającej do noszenia odznaki zawiera załącznik nr 2*) do zarządzenia.

§ 2. Odznakę nadaje Minister Kultury i Sztuki na wniosek:

1) dyrektora Centrali Księgarstwa „Dom Książki”, jeżeli pracownik jest zatrudniony w przedsiębiorstwie podległym Centrali,

*) Załączniki pominięto.

2) dyrektora Składnicy Księgarskiej, jeżeli pracownik jest zatrudniony w jednostce organizacyjnej Składnicy Księgarskiej,

3) kierownika właściwego przedsiębiorstwa lub instytucji społecznej, jeżeli pracownik księgarski jest zatrudniony w jednostce organizacyjnej nie podlegającej Centrali Księgarstwa „Dom Książki” ani Składnicy Księgarskiej,

4) w wyjątkowych przypadkach na wniosek Zarządu Głównego Stowarzyszenia Księgarzy Polskich.

§ 3. Ustala się następujący tryb postępowania przy nadawaniu odznaki:

1) zwierzchnik (dyrektor — kierownik przedsiębiorstwa, ekspozytury, oddziału) pracownika księgarskiego stwierdziwszy, że pracownik zasługuje na wyróżnienie i spełnia wymagane do uzyskania odznaki warunki, wymienione w §§ 5 i 6, sporządza wniosek o nadanie odznaki na formularzu według wzoru, stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia*); wniosek ten po uzgodnieniu z radą zakładową i zarządem okręgu Stowarzyszenia Księgarzy Polskich dyrektor (kierownik) przesyła do właściwej jednostki nadrzędnej, której podlega wnioskująca jednostka organizacyjna;

2) wymieniona w § 2 pkt 1—3 jednostka nadrzędna zatwierdza wniosek w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Książki, Prasy i Radia i występuje do Ministra Kultury i Sztuki o nadanie odznaki;

3) jeżeli o nadanie odznaki występuje Zarząd Główny Stowarzyszenia Księgarzy Polskich — wniosek jest opracowywany przez zarząd okręgu Stowarzyszenia Księgarzy Polskich, w którego rejonie kandydat jest zatrudniony.

§ 4. 1. Wręczenie odznaki i legitymacji odbywa się w sposób uroczysty.

2. Wręczenia dokonuje Minister Kultury i Sztuki lub osoba przez niego upoważniona.

§ 5. Odznakę mogą uzyskać pracownicy księgarscy zatrudnieni bezpośrednio w księgarniach, kioskach i magazynach księgarskich oraz pracownicy central, zarządów przedsiębiorstw (zakładów) księgarskich i pracownicy przedsiębiorstw (instytucji) wydawniczych zatrudnieni na stanowiskach związanych bezpośrednio z organizacją obrotu księgarskiego, którzy posiadają przynajmniej trzyletni nieprzerwany staż pracy księgarskiej i w okresie tym:

1) pracą swoją dokumentują świadomy udział w budowie Polski Ludowej, wykazując pełne zrozumienie społecznej roli księgarstwa i wysoki stopień uspołecznienia,

2) wykazują dobrą znajomość asortymentu i pracy księgarskiej, systematycznie pogłębiają swoje wiadomości zawodowe oraz spełniają wzorowo swoje obowiązki,

3) wyróżniają się inicjatywą w pracy, a szczególnie w popularyzacji książki i czytelnictwa,

4) wykazują wysoki poziom kultury zawodowej,

5) wyróżniają się dbałością o majątek społeczny powierzony ich pieczy,

6) pomagają innym pracownikom księgarskim w zdobyciu kwalifikacji zawodowych i udostępniają swoje doświadczenia innym.

§ 6. 1. Kandydaci do wyróżnienia odznaką II stopnia poza spełnieniem warunków wymienionych w § 5 muszą wykazać się ponadto specjalnymi osiągnięciami w popularyzacji książki, pogłębieniem pracy przez wprowadzenie ulepszeń i nowych metod na swoim terenie oraz oddziaływaniem na pracę innych placówek czy zespołów nowego rejonu.

2. Kandydaci do wyróżnienia odznaką I stopnia poza spełnieniem warunków wymienionych w ust. 1 muszą wykazać się osiągnięciami zawodowymi, które mają znaczenie dla rozwoju całego księgarstwa w Polsce.

§ 7. Odznaki wyższego stopnia powinny być nadawane kolejno: II stopnia — po nadaniu odznaki stopnia III, I stopnia — po nadaniu odznaki stopnia II. Dopuszcza się możliwość wyjątkowego nadania odznaki wyższego stopnia bez zachowania kolejności, jeśli kandydat spełnia określone warunki (§ 5 i § 6).

§ 8. Wszystkie odznaki nadane w okresie od dnia 10 czerwca 1954 r. do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia uznaje się za odznaki stopnia III (brązowe).

§ 9. Minister Kultury i Sztuki może cofnąć nadaną odznakę na wniosek przedstawiony w trybie analogicznym do przewidzianego w § 3, jeżeli uzna, że zachowanie się wyróżnionego nie uzasadnia dalszego posiadania odznaki.

§ 10. 1. W razie zagubienia lub zaginięcia odznaki bądź legitymacji pracownik obowiązany jest zawiadomić o tym w terminie 7-dniowym swego bezpośredniego przełożonego.

2. W razie zagubienia lub zaginięcia odznaki bądź legitymacji może być wydany duplikat na koszt zainteresowanego.

§ 11. Ewidencję nadanych odznak prowadzi Ministerstwo Kultury i Sztuki (Biuro Osobowe).

§ 12. Traci moc zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 19 czerwca 1954 r. w sprawie ustalenia regulaminu odznaki „Wzorowy Księgarz” (Monitor Polski Nr A-62, poz. 822).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

*) Załącznik pominięto.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 lutego 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przyznawania zasiłków młodocianym zatrudnionym w zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy.

(Monitor Polski z dnia 29 marca 1963 r. Nr 25, poz. 129)

Na podstawie § 8 ust. 3 uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju szkolenia zawodowego w zakładach pracy (Monitor Polski Nr 52, poz. 247) w porozumieniu z Ministrem Finansów i Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 8 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 22 października 1960 r. w sprawie przyznawania zasiłków młodocianym zatrudnionym w zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy (Monitor Polski Nr 81, poz. 370) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kierownik wydziału zatrudnienia przydziału wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) rozdziela fundusz na zasiłki pomiędzy zakłady pracy na podstawie wniosków rad zakładowych (ust. 2), po zasięgnięciu opinii zespołu doradczego złożonego z przedstawicieli: wojewódzkiej komisji związków zawodowych, zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego oraz kuratorium okręgu szkolnego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: **A. Burski**

WAŻNE DLA RAD ZAKŁADOWYCH

W bieżącym roku najbardziej wartościowe serie książek publikowanych przez Wydawnictwo Związkowe CRZZ ukazywać się będą w ramach następujących „bibliotek”.

A. Biblioteka Rady Zakładowej — która będzie składała się z 18 książek o łącznej cenie około zł 400.—

B. Biblioteka Pracownika Kulturalno-Oświatowego — będzie składała się z 16 książek, o łącznej cenie około zł 270.— oraz

C. Biblioteka BHP — seria ta obejmować będzie około 24 książek i broszur o łącznej cenie około zł 320.—

Zamierzeniem Wydawnictwa Związkowego CRZZ jest doprowadzenie wymienionych wyżej serii do Rad Zakładowych. Pożyteczne i wartościowe dla aktywu związkowego książki powinny być kompletowane w podręcznych bibliotekach rad zakładowych. Utworzenie podręcznych bibliotek ułatwi aktywowi zakładowemu korzystanie z książek, poradników, które mają mu pomagać w pracy. Szczególnie cenną będzie tego rodzaju pomoc dla aktywu nowo wybranego, poszukującego literatury informacyjno-poradniczej.

Wydawnictwo Związkowe CRZZ pragnie ułatwić Radom Zakładowym systematyczne kompletowanie książek potrzebnych aktywowi wprowadzając jako formę zaopatrzenia rad zakładowych

sprzedaż abonamentowa

Za wprowadzeniem tej nowej formy sprzedaży przemawiają również takie względy, jak konieczność oszczędności papieru, co wpływa poważnie na ograniczenie wysokości nakładów książek.

Wszystkie Zarządy Okręgów otrzymały odpowiednie druczki zamówieniowe. Po zwróceniu Wydawnictwu druczków z wymienieniem żądanych serii oraz liczby kompletów bibliotecznych Rady Zakładowe będą systematycznie — raz na miesiąc — zaopatrywane w nowości wydawnicze aktualnie wychodzące z druku.

Ze względu na konieczność ustalenia wysokości nakładów książek, prosimy o możliwie szybkie — najpóźniej do dnia 15 czerwca br. — nadesłanie zamówień, gdyż po ustaleniu nakładu nie będziemy mogli zaspokoić spóźnionych zleceń Rad Zakładowych i Zarządów Okręgów.

WYDAWNICTWO ZWIĄZKOWE CRZZ

Wydawnictwo Związkowe CRZZ — Warszawa, ul. Kopernika 36/40

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmowane są w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty — przez: Urzędy Pocztowe, listonoszy oraz Oddziały i Delegatury „Ruchu”. Można również zamówić prenumeratę dokonując wpłaty na konto PKO Nr I-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” — Warszawa, ul. Srebrna 12.

Cena prenumeraty: kwartalnej zł 10.—, półrocznej zł 20.—, rocznej zł 40.—.

Cena prenumeraty za granicę jest o 40% wyższa od ceny podanej wyżej. Przedpłaty na prenumeratę przyjmuje na okresy kwartalne, półroczne i roczne Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” w Warszawie, ul. Włcza 46 za pośrednictwem PKO Warszawa, konto Nr I-6-10024.

Exemplarze zdezaktualizowane można nabywać w sklepie przy ul. Wilejskiej 14 w Warszawie. Zamówienia spoza Warszawy należy kierować do Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12.